

CHODSKÝ PES

PŘÍJEMNÝ SPOLEČNÍK DO RODINY

Chodský pes je skromné, nenáročné a houževnaté plemeno. Je přítulný, zejména k dětem.

S osobami, které by ohrožovaly jeho pány nebo majetek, si ale umí ostře a rozhodně poradit.

Chodský pes je středně velký pes ovčáckého typu s obdélníkovým rámcem těla. Má charakteristicky dlouhou srst s bohatou podsadou, díky ní je odolný vůči povětrnostním vlivům. Vyznačuje se velmi temperamentní povahou, která ale postrádá známky nervozity. Hodí se jako hlídací, ochranný i doprovodný pes. Nemá problémy zvládat náročnější výcvik a disponuje vynikajícími čichovými schopnostmi. Může být proto úspěšně nasazován při záchranářských akcích. Protože je velmi dobře ovladatelný, může spolehlivě sloužit i jako pes slepecký. Velikost si hodí do bytu lépe než jiná ovčácká plemena. Je ideální do rodiny s malými dět-

mi nebo dalšími zvířaty. Nemusíte se totiž bát, že by se s nimi nespřátelil.

Pes z Psohlavců

Plemeno vzniklo oficiálně až v roce 1985, kdy ho zregeneroval Ing. Findejs. Nicméně první zmínky o něm najdeme mnohem dříve. O dlouhosrstých ovčáckých psech, kteří byli spolehlivými společníky Chodů, psal už Alois Jirásek ve svých Psohlavcích (1884). Mikoláš Aleš je do této knihy dokonce namaloval. Také spisovatel Jindřich Šimon Baar popsal ve své chodské trilogii (1923–25) psy z oblastí Šumavy, které nazýval „chodskými“. To samozřejmě nemůže být bráno jako doklad původu sou-

časného plemene chodský pes. Ale můžeme to považovat za historické doložení existence jisté ustálené formy ovčáckého psa na území České republiky.

V poválečném období toto plemeno upadlo téměř v zapomnění. Pouze několik nadšenců se pokusilo sestavit okolo roku 1948 návrh k uznání chodského psa Mezinárodní kynologickou federací – FCI. To se jim ale nepodařilo, a plemeno není uznáno dodnes.

Regenerace plemene

Na možnost znovuvytvoření chodského psa přivedl Jana Findejse kynologický odborník Vilém Kurz.

Poslal mu fotografie několika plemen, která by podle něj měla reálnou šanci na svou regeneraci. Z nich se Janu Findejsovi nejvíce zalíbilo ovčácké plemeno – současný chodský pes – a okamžitě podnikl kroky, které měly vést k jeho regeneraci. Nechal uveřejnit v kynologickém tisku obrázky s výzvou, aby se přihlásili eventuální majitelé tohoto dochovaného ovčáckého plemene. Plemennou knihou ČSCH byla registrována první chovatelská stanice chodských psů „na Barance“ pana Ladislava Hykla. Hlavním cílem regenerace plemene bylo odchovávat zdravé, velmi odolné a vysoce temperamentní nenáročné psy s chutí do práce. V roce 1985 byl narozen první vrh, následně v roce 1986 vrh druhý. Pak následovaly další a další. V letech 1993–95 potom došlo k rychlému a výraznému zlepšení sjednocení typu chodského psa i ustálení kohoutkových výšek.

Standard plemene

Chodský pes vyniká harmonickou a ladnou stavbou těla. Charakteristické je pro něj nesení krátkých uší, elegantní linie šíje a krku a bohatá dlouhá srst. Je lehce učenlivý, velmi pozorný a dobře ovladatelný. Výhodou pro majitele jsou také jeho pevné nervy a ostražitost. Uši jsou krátké a vzpřímené, otočené dopředu. Musí být postavené blízko sebe a vysoko nasazené. Celkově má mít hlavu úměrnou velikosti těla. Kromě obličejové části hlavy, hrotů ušních boltců a přední strany obou párů končetin, kde je srst krátká a hladká, pokrývá tělo lesklá, dlouhá a hustá tvrdší srst. Její délka se pohybuje v rozmezí 5–12 cm. Má být rovná nebo jen lehce zvlněná. Zvláště dlouhá srst se tvoří na šíji, hřbetu a na zadní straně stehna a nártu. Také ocas je hustě osrstěn a dosahuje až k hleznu. Jeho umělé zkracování je nepřijatelné. Srst je černá až kovově černá se sytě žlutými znaky. Jiné zbarvení je nepřijatelné. Čím jsou znaky sytější,

tím lépe. Výška v kohoutku musí být u psa 52–55 cm a u feny 49–52 cm. Od této ideální výšky se toleruje maximální možná odchylka +/- 2 cm, ta už je ale nedostatkem.

Dobří kamarád

Chodský pes je lehce ovladatelný, nepere se s jinými psy, dobře hlídá a nemívá zdravotní problémy. Pro jeho pány je výhodné i to, že jeho dlouhá srst nepotřebuje náročnou údržbu. Je to náruživý sportovec, dobrý hlídač i neúnavný pracant. Občas je ale potřeba jeho velký temperament trochu zkrotit a psa zdravě unavit. Hodí se jako společník na výlety pěšky i na kole, k záchranářství (třeba vyhledávání lidí pod lavinou) apod. Pro klasický služební výcvik má menší vlohy než německý ovčák, přesto ale počet chodských psů se zkouškami neustále stoupá.

Jeho nebojácnost, pevné nervy, mimořádná ostražitost (v kombinaci s čichovými schopnostmi) a přátelskost z něj činí ideálního společníka pro každou rodinu. Jeho přítulnost k dětem je až obdivuhodná.

